

25. Hij sprak: wie legt mij dit ten last,
 Het zijn verdigte logens,
 O Vorst! daar is niet aan vast;
 Stel mijn partij ten toon,
 Ik zweer u bij de Goôn,
 Hij krijgt verdiende loon, Hij krijgt enz.
26. Den Hertog sprak: o Gouverneur!
 'k Zal opregt blijk u toonen,
 Men opende de deur,
 Toen wierd zijn hart belaân,
 Hij zag de vrouwe aan,
 Bedroeft daar voor hem staan, Bedroeft enz.
27. Don Karel wierd als obstinaat,
 Sprak: kend gij wel deez' vrouwe?
 Die hier nu voor u staat,
 Dit is uw vijandin,
 Die gij door geile min,
 Dwong naar uw lust en zin, Dwong enz.
28. Hij viel van schaamt ter aarde neêr,
 den Hertog sprak met reden,
 Hersteld deez' vrouw haar eer;
 Ik wil tot straffensschuld,
 dat gij hier met geduld,
 Terstond haar echten zult, Terstond enz.
29. Don Karel vraagde aan deez' vrouw:
 Of zij haar wou begeven,
 Met hem in d'Echte Trouw?
 Zij sprak: o Vorst ik kan,
 In d'Echt niet nemen an,
 den moorder van mijn man, Den enz.
30. Hij sprak: 't zal u niet schad'lijk zijn,
 Gij zult ook wraak geniêten,
 Zoo doet den raad van mijn,
 dus voort door vrienden raad,